

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

I.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 1-го Января — 1835 — Wilno. Wtorek. 1go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 21-го Декабря.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,
ИМПЕРАТОРЪ и САМОДЕРЖЕЦЪ
ВСЕРОССИЙСКИЙ,
и прочая, и прочая, и прочая.

НАШЕМУ Инженеръ-Генералу, находящемуся въ Стокгольмѣ по особымъ порученіямъ, Графу Петру Корниловичу Сухтелену.

Долговременная и отличными трудами ознаменованная служба ваша, всегда обращала на васъ внимание Наше; особенное же усердіе, прилагаемое вами къ сохраненію дружественныхъ нашихъ сношеній съ Его Величествомъ Королемъ Шведскимъ и Норвежскимъ, приобрѣло вамъ Монаршую Нашу признательность. Во изъявленіе оной Всемилостивѣйше жалуюмъ вамъ знаки ордена Св. Апостола Андрея Первозваннаго, алмазами украшенные; которые препровождая присемь, пребываемъ вамъ Императорскою Нашею милостію благосклонны.

С.-Петербургъ.
5-го Декабря, 1834 года.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

— Въ воскресенье, 16-го Декабря, Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ Его Величества Короля Греческаго Князь Суццо, и Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ Соединенныхъ Американскихъ Штатовъ Г. Вилькинсъ, имѣли счастье представляться Его Императорскому Высочеству Государю Цесаревичу Великому Князю, Наслѣднику Престола.

— Высочайшею Грамотою 6-го Декабря Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена Св. Анны 1-й степени, Начальникъ 10-й Пѣхотной дивизіи, Генераль-Маіоръ Тришатный.

— Высочайшимъ Приказомъ 14-го Декабря, Командиръ 1-й Гренадерской Артиллерійской бригады, Полковникъ Моисеевъ, уволенъ отъ службы Генераль-Маіоромъ, съ мундиромъ и пенсіономъ полного оклада, опредѣленнаго Уставомъ 6-го Декабря 1827 года.

— Высочайшимъ Приказомъ 16-го Декабря, уволенъ отъ службы состоящій по Арміи Полковникъ Залескій 1-й, за ранами, Генераль-Маіоромъ, съ мундиромъ и пенсіономъ полного жалованья. (Р. И.)

— Его Императорское Величество, по представленію Московскаго Военнаго Генераль-Губернатора, Высочайше повелѣть соизволило: Управляющему Канцеляріею Московскаго Оберъ-Полицейстера, Слѣдственному Приставу 8-го класса Павловскому, за отличныя по службѣ дѣйствія, объявить Монаршее благоволеніе. (Спб. В.)

— Правительствующимъ Сенатомъ въ званіе потомственнаго Почетнаго Гражданства удостоены: Купцы 1-й гильдіи: С. Петербургскіе, Григорій Борисовъ, Гаврила Москвинъ, Петръ Янкинъ; Московскіе, Николай Ремезовъ, Иванъ и Егоръ Окорокосы съ племянникомъ Александромъ; Екатеринбургскій, Семень

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sanct-Petersburg, dnia 21 Grudnia.

Z BOŻEY ŁASKI

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,
CESARZ I SAMOWŁADCA
WSZECH-ROSSYY,
i t. d. i t. d. i t. d.

NASZEMU Jenerałowi Inżynierów, znajdującemu się w Sztokholmie ze szczególnymi poleceniami, Hrabie Piotrowi Kornitawiczowi Suchtelenowi.

Długa i odznaczająca się trudami oznamionowana służba wasza, zawsze zwracała na was Naszą uwagę; szczególna zaś gorliwość przez was podjęta, około zachowania przyjacielskich związków Naszych z Najjaśniejszym Królem Szwedzkim i Norweskim, zjednała dla was MONARSZĄ Naszą wdzięczność, na okazanie której Najłaskawiej darujemy wam znaki orderu Sw. Andrzeja Apostoła pierwszego wezwania, brylantami ozdobione; które przy tém przesyłając, zostajemy ku wam CESARSKĄ Naszą łaską przychylni.

St.-Petersburg
5-go Grudnia, 1834 roku.

Na autentyku własną Jego CESARSKIEY MOŚCI ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

— W niedzielę, dnia 16 Grudnia, Nadzwyczajny Poseł i Minister Pełnomocny Najjaśniejszego Króla Greckiego Xiążę Succo, oraz Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Stanów Zjednoczonych Amerykańskich P. Wilkins, mieli szczęście stawić się Jego CESARSKIEY WYSOKOŚCI PANU CESARZEWICZOWI WIELKIEMU Xięciu NASTĘPCY Tronu:

— Przez Najwyższy dyplom 6go Grudnia Najłaskawiej mianowany Kawalerem orderu Sw. Anny 1go stopnia, Naczelnik rotę dywizyi pieszej, Jenerał-Major Tryszatny.

— Przez Najwyższy rozkaz dzienny 14go Grudnia, Dowódzca iszey Grenadyerskiej Artylleryyskiej, brygady Półkownik Mojsiejew, uwolniony ze służby Jenerał-Majorem, z mundurem i pensją zupełnego wyznaczenia podług ustawy 6go Grudnia 1827 roku.

— Przez Najwyższy rozkaz dzienny 16 Grudnia, uwolniony ze służby, liczący się w Armii Półkownik Zaleski iszy, z przyczyny ran, Jenerał-Majorem z mundurem i pensją zupełnej gaży. (R. I.)

— Jego CESARSKA MOŚĆ, na przedstawienie Moskiewskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora Najwyższy rozkazać raczył: Zarządzającemu Kancellaryą Moskiewskiego Ober-Polimeysira, śledztwiennemu Przystawie 8mej klasy Janowskemu, za odznaczające się w służbie czynności, oświadczyć MONARSZE zadowolenie. (G. S. P.)

— Przez Rządzący Senat uznani zostali godnymi stanu potomnego obywatelstwa: kupcy iszey gildy: St. Petersburgscy: Grzegorz Borysow, Gabryel Moskwini, Piotr Janin; Moskiewscy: Nikołaj Remezow, Jan i Jegor Okorokowie z synowcem Alexandrem; Ekaterynburski Symon Czerepanow; Szuyński Jan Kisielew z familią

Черепановъ; Шуйскій, Иванъ Киселевъ съ семействомъ; Нерчинскій, Хрисанъ Кандинскій, съ семействомъ; Ростовскій, Михаилъ Морочуевъ съ братомъ Николаемъ; Рижскій, Мартынъ Краузе; Нарвскій, Германъ Сутеовъ съ братомъ Робертомъ; Купцы 2-й гильдіи: Московскій, Михаилъ Левинъ; Перновскій, Адрианъ Дебринъ; Рижскій, Петръ Поресха; Орловскій, Тихонъ Булыгевъ съ племянникомъ Якимомъ; Козловскій, Дмитрій Придарогинъ съ семействомъ; Костромской, Алексій Коржавинъ съ племянниками Николаемъ и Константиномъ. (Св. Пг.)

— Эвпаторійскій 1-й гильдіи купеческій сынъ Моше Ароновъ Панпуловъ завелъ хлѣбныя магазины на южномъ берегу Крыма, въ мѣстечкѣ Ялтѣ, гдѣ нынѣ устраивается портъ и пристань; изъ сихъ магазиновъ онъ продаетъ жителямъ и путешествующимъ по южному берегу Крыма хлѣбъ и другія жизненные потребности по весьма умереннымъ цѣнамъ, и тѣмъ отвращаетъ тамъ недостатокъ въ продовольствіи. Сверхъ того, онъ внесъ 1000 руб. на заведеніе Теодосійскаго сада, и, по засвидѣтельствованію мѣстнаго Начальства, оказалъ въ разное время на пользу общую и для казны другія не менѣе похвальные дѣянія.

Министръ Внутреннихъ Дѣлъ доводилъ о семъ до свѣденія Комитета Гг. Министровъ, по Положенію коего, Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: купеческаго сына Панпулова, согласно представленію мѣстнаго Начальства, наградить золотою медалью на Аннинской лентѣ, для ношенія на шеѣ, съ надписью: *за усердіе*. (Од. В.)

Указъ Правительствующаго Сената.
О поясненіи правилъ относительно десятилѣтней давности въ Губерніяхъ, на особыхъ правахъ состоящихъ.

Правительствующій Сенатъ въ Общемъ Собраніи 4-го, 5-го и Межеваго Департаментовъ слушалъ: во-первыхъ, предложенное Господиномъ Министромъ Юстиціи, Тайнымъ Совѣтникомъ и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ Дашковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: „Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія 4-го, 5-го и Межеваго Департаментовъ Правительствующаго Сената по дѣлу Князя Іосифа Любомирскаго съ наследниками Князя Ксаверія Любомирскаго и Князя Потемкина Таврическаго о 14,662 руб. 40 коп. серебромъ, по коему постановленное Сенатомъ рѣшеніе заключаетъ въ себѣ поясненіе закона о десятилѣтней давности въ Губерніяхъ, на особыхъ правахъ состоящихъ, нашель заключеніе Правительствующаго Сената, въ докладѣ изложенное, во всѣхъ частяхъ правильнымъ, и потому положилъ: оное утвердить.“ На ономъ мнѣніи написано: „Его Императорское Величество воспомядовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по дѣлу Князей Любомирскихъ, съ поясненіемъ правилъ относительно десятилѣтней давности въ Губерніяхъ, на особыхъ правахъ состоящихъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. Предсѣдатель Государственнаго Совѣта Новосилцовъ. 30-го Октября 1834 года.“ И во-вторыхъ справку, по коей оказалось, что всеподданнѣйшимъ докладомъ Общаго Собранія 4-го, 5-го и Межеваго Департаментовъ Сената по дѣлу Князя Іосифа Любомирскаго съ наследниками Князя Ксаверія Любомирскаго и Князя Потемкина Таврическаго о 14,662 руб. 40 коп. серебромъ, представляемо было: Правительствующій Сенатъ въ Общемъ Собраніи, по рассмотрѣніи дѣла, нашель, что 1799 года Ноября 22-го присуждена сумма Іосифу Александровичу, пріобрѣтшему право кредитора Калиновскаго. 1800 Апрѣля 24-го отдано ему за сей долгъ имѣніе Князя Михаила Любомирскаго, отца нынѣшняго истца Іосифа. 1800 Августа 31 учинена мировая съ Александровичемъ Князя Михаила Любомирскаго о передачѣ права на сей долгъ. 1805 Декабря 6 Волынскій Конкурсовый Судъ расчелъ, что въ число долга сего только третья часть слѣдовала отъ Князя Михаила Любомирскаго 97,749 золотыхъ съ процентами, а двѣ такихъ же слѣдуютъ къ возврату ему Михайлу отъ другихъ двухъ братьевъ Князей Іосифа и Ксаверія Любомирскихъ, указавъ именно, на какихъ дѣтяхъ Ксаверія искать ему и на какомъ имѣніи. 1806 Генваря 28-го Князь Михаилъ Любомирскій просилъ Кіевскій Главный Судъ о предписаніи исполнить оный приговоръ Конкурснаго Суда, взысканіемъ съ дѣтей Ксаверія, владеющихъ Кіевскимъ материнскимъ его имѣніемъ Иванковымъ. 1806 Апрѣля 21-го Кіевскій Главный Судъ отказалъ во взысканіи потому, что рѣшеніе, въ чужой Губер-

Нерчыński Chryzanty Kandiński z familią; Rostowski Michał Morokujew z bratem Nikołajem; Ryzki Marcin Krauze; Narwski German Sutton z bratem Robertem; kupcy zgiey gildy: Moskiewski Michał Lewin; Pernowski Adryan Debrin; Ryzki Piotr Porescha; Orłowski Tichon Butyczew z synowcem Joachimem; Kozłowski Dymitr Prydarohin z familią; Kostromski Alexy Korżawin z synowcami Nikołajem i Konstantynem. (P. P.)

— Syn Kupca 1szej gildy z Eupatoryi Mosze Aro-now Panpułow, założył magazyny zbożowe na południowym brzegu Krymu, w miasteczku Jałcie; gdzie teraz buduje się port i przystań; z magazynów tych przedaje on mieszkańcom i podróżującym po brzegu południowym Krymu zboże i inne potrzeby żywności za ceny bardzo umiarkowane i tym sposobem zaradza tam niedostatkom żywności. Nadto ofiarował on 1,000 rubli na założenie Teodozyjskiego ogrodu, i podług zaświadczenia miejscowej Zwierzchności, czynił w różnych czasach dla powszechnego dobra i dla Skarbu niemniej chwalebne rzeczy.

Minister Spraw Wewnętrznych donosił o tém Komitetowi PP. Ministrów, po którego postanowieniu, Cesarz JEGOMOŚĆ NAYWYŻEY rozkazać raczył: Syna kupieckiego Panpułowa, zgodnie z przedstawieniem miejscowej Zwierzchności nagrodzić medalem na wstędze orderu Św. Anny dla noszenia na szyi z napisem: *za gorliwość*. (G. O.)

Ukaz Rządzącego Senatu.
Z objaśnieniem prawideł względem dziesięcioletniej dawności w Guberniach, zostających na osobnych prawach.

Rządzący Senat na Połączonym Zgromadzeniu 4go, 5go i Granicznego Departamentów słuchali: *naprzód*, przełożony przez Pana Ministra Sprawiedliwości, Radcę Taynego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, dla należytego wypełnienia, NAYWYŻEY utwierdzonej opinii Rady Państwa, w brzmieniu następującem: „Rada Państwa, na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania 4go, 5go i Granicznego Departamentów Rządzącego Senatu, w sprawie Xięcia Józefa Lubomirskiego z sukcesorami Xięcia Xawerego Lubomirskiego i Xięcia Potemkina Tauryckiego o 14,662 rub. 40 kop. srebrem, w której postanowiony przez Senat wyrok zawiera w sobie objaśnienie prawa o dziesięcioletniej dawności w Guberniach, zostających na osobnych prawach, znalazła wniosek Rządzącego Senatu, w przełożeniu objęty, we wszystkich częściach zgodnym z prawidłami, i dla tego postanowiła: wniosek ten utwierdzić.“ Na tej opinii, napisano: „Jego CESARSKA MOŚĆ nastąpiła opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, w sprawie Xiążąt Lubomirskich, z objaśnieniem prawideł względem dziesięcioletniej dawności w Guberniach, zostających na osobnych prawach, NAYWYŻEY utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Prezydent Rady Państwa Nowosilcow. Dnia 30 Października 1834 roku.“ I *powtórę*, wywód sprawy, z którego okazało się, że naypoddanśzém przełożeniem Połączonego Zebrania 4go, 5go i Granicznego Departamentów Senatu w sprawie Xięcia Józefa Lubomirskiego z sukcesorami Xięcia Xawerego Lubomirskiego i Xięcia Potemkina Tauryckiego, o 14,662 rubli 40 kopiejek srebrem, przedstawiano było: Rządzący Senat, na Powszechném Zebraniu, po rozpatrzeniu sprawy, znalazł, że 1799 roku Listopada 22 dnia przysądzona summa Józefowi Alexandrowiczowi, który nabył prawo kredytora Kalinowskiego. Roku 1800 Kwietnia 24 dnia, oddano mu za ten dług majątek Xięcia Michała Lubomirskiego, oycza teraźniejszego istca Józefa. R. 1800 Sierpnia 31 d., zawarta została ugoda z Alexandrowiczem Xięcia Michała Lubomirskiego z przelewem prawa na ten dług. R. 1805 Grudnia 6 d. Wołyński Sąd Konkursowy wyliczył, że na rachunek tego długu tylko trzecia część należała od Xięcia Michała Lubomirskiego 97,749 złotych z procentami, a dwie takichże części należą do zwrotu temuż Michałowi od innych dwóch braci, Xiążąt Józefa i Xawerego Lubomirskich, wskazując mianowicie, na kim z dzieci Xawerego ma on poszukiwać, i na jakim majątku. R. 1806 Stycznia 28 Xiążę Michał Lubomirski prosił Kijowski Sąd Główny o przepisanie spełnić ten wyrok Sądu Konkursowego, przez uzyskanie z dzieci Xawerego, posiadających Kijowski macierzyński jego majątek Iwankow. R. 1806 Kwietnia 21 dnia, Główny Sąd Kijowski odmówił uzyskania dla tego, że wyrok, w obcej Gubernii nastąpił, nie jest obowiązujący dla Kijowskiego Iwankowskiego majątku, i dodał, ażeby oznaczyć dalsze odbywanie tego poszukiwania we wła-

нии учиненное, недействительно для Киевскаго Иванковскаго имѣнія, и добавилъ, чтобы назначить дальнейшее производство сего иска въ свойственномъ Судѣ по имѣнію Иванковской волости. Въ 1807 Октября 2-го Князь Михаилъ Любомирскій подалъ въ Сенатъ прошеніе о назначеніи ему Суда въ Волынской Губерніи для расчета съ братьями объ уплаченныхъ имъ отцовскихъ долгахъ, при чемъ упомянулъ и о Потемкиныхъ наследникахъ, пріобрѣтшихъ у Ксаверія отцовское имѣніе, въ Киевской Губерніи состоящее, называемое Смѣлянскимъ. 1809 Сентября 2-го Сенатъ отказалъ Князю Михаилу Любомирскому въ просьбѣ съ тѣмъ, что претензіи его на братьяхъ и на пріобрѣтателяхъ имѣній ихъ можетъ отыскивать, буде пожелаетъ, гдѣ и какъ слѣдуетъ. 1809 Марта 17-го Князь Михаилъ Любомирскій умеръ; по немъ остались два сына: одинъ 23-хъ, а другой 13 лѣтъ. 1-й Іосифъ родился 1785 Сентября 26, а 2-й Эдуардъ въ 1795 году (въ 1817 было ему 21 годъ). Искъ сими обоими братьями начатъ въ Черкасскомъ Уѣздномъ Судѣ 1817 Февраля 14. По сими обстоятельствамъ 1-й вопросъ состоитъ въ томъ: съ котораго времени должно считать начало давности для истцовъ: со дня ли опредѣленія Киевской Гражданской Палаты 1806 Апрѣля 21-го, или со дня указа Сената 1809 Сентября 2-го? По сему предмету Черкасскій Уѣздный Судъ и Киевская Гражданская Палата считаютъ начало сей давности со дня опредѣленія оной Гражданской Палаты 1806 Апрѣля 21-го, съ каковыми заключеніями и Общее Собраніе Правительствующаго Сената совершенно соглашается потому, что поданное отцомъ его Княземъ Михаиломъ Любомирскимъ въ Сенатъ прошеніе, по коему послѣдовалъ вышепоказанный указъ 1809 Сентября 2-го, не составляетъ ни иска, ни процесса, слѣдственно и не можетъ прерывать десятилѣтней давности; ибо въ Манифестѣ 1787 года Іюня 28-го, на Киевскую Губернію съ 1799 года распространеномъ, именно сказано: кто не учинитъ иска десять лѣтъ, или предъявя оный, десять лѣтъ не будетъ имѣть хожденія, таковой искъ уничтожить. А сверхъ того мнѣніемъ Государственнаго Совѣта 1832 Марта 9-го по дѣлу о векселяхъ купцовъ Стольте и Бранденбурга заключено: что какъ сей послѣдній чрезъ 12 лѣтъ иска по векселямъ не производилъ, то и пропустилъ десятилѣтнюю давность; приводимое же имъ къ подкрѣпленію своего права оглашеніе предъ 7-мъ Департаментомъ Правительствующаго Сената въ апелляціонной жалобѣ о сихъ векселяхъ, прежде истеченія десятилѣтняго срока, не есть искъ по онымъ, или предъявленіе ихъ ко взысканію, на что существуетъ узаконенный порядокъ, въ продолженіе десяти лѣтъ имъ неисполненный и слѣдательно по законамъ подвергающій его лишенію права иска. 2-й вопросъ состоитъ въ томъ: должно ли при сужденіи о давности соединять время, пропущенное отцомъ, съ таковымъ же пропущеннымъ сыномъ совершеннолѣтнимъ? По сему предмету открывается, что Князь Михаилъ Любомирскій, не начиная сего иска съ 21-го Апрѣля 1806 года, умеръ 1809 Марта 17-го, почему и пропустилъ три года безъ 35 дней, а сынъ его Іосифъ, оставшійся тогда совершеннолѣтнимъ, пропустилъ со дни смерти отца до начатія иска, семь лѣтъ 10 мѣсяцовъ и 28 дней, оба же вмѣстѣ десять лѣтъ, 10 мѣсяцовъ и 13 дней. Въ Статутѣ раздѣла 4-го, артикула 22-го въ § 2-мъ постановлено: наследники начинаютъ дѣло съ того срока, степеніи или пункта судопроизводства, на которомъ оное приостановилось по причинѣ смерти ихъ родителей; а посему и надлежитъ время, пропущенное отцомъ и совершеннолѣтнимъ сыномъ Іосифомъ, соединить и признать давность пропущенною; однако считать сіе только въ отношеніи къ одному ему Іосифу. 3-й вопросъ: пропустилъ ли давность другой сынъ Эдуардъ, бывшій во время смерти отца несовершеннолѣтнимъ? По сему предмету видно изъ апелляціи, что во время подачи обоими братьями иска 1817-го Февраля 14-го, Эдуардъ имѣлъ 21 годъ, противу чего и спора съ противной стороны нѣтъ. Слѣдственно, во время смерти отца 1809-го Марта 17, имѣлъ онъ 13 лѣтъ, а совершеннолѣтіе для иска въ 18 лѣтъ кончилось ему въ 1814 году. По чему, считая три года пропущенные отцомъ и столько же промолчанные сыномъ Эдуардомъ съ 1814-го по 1817-й годъ, ясно видно, что онъ Эдуардъ на искъ о своей половинѣ давности не пропустилъ. А какъ по смерти его сіе право по наследству перешло къ старшему брату Іосифу, дѣло сіе продолжающему, то по одной только сей части остается ему право на искъ. 4-е) Истецъ считаетъ совершеннолѣтіе для начатія иска въ 24 года, ссылаясь на Конституцію 1768 года и на мнѣніе Г. Министра Финансовъ. Высочайше утвержденное Государственнымъ Совѣ-

твомъ Сѣдзіе względnie majątku Iwankowskiej włości. W roku 1807 Października 2 dnia, Xiążę Michał Lubomirski podał do Senatu prośbę o naznaczenie jemu Sądu w Gubernii Wołyńskiej dla rozliczenia się z braćmi, względem wypłaconych przezeń oycowskich długów, przyczem wspomniął i o Potemkinowskich sukcesorach, którzy nabyli od Xawerego oycowski majątek, w Kijowskiej Gubernii położony, nazywany Śmiełańskim. Roku 1809 Września 2 dnia Senat odmówił Xięciu Michałowi Lubomirskiemu na prośbę z tѣm, że pretensyя swoich na braciach i na nabywcach ich majątków może poszukiwać, jeżeli zechce, gdzie i jak należy. Roku 1809 Marca 17 dnia Xiążę Michał Lubomirski umarł; zostało po nim dwóch synów: jeden 23ch, a drugi 13 lat. iszy Józef urodził się 1785 roku Września 26 dnia, a drugi Edward w 1795 roku (w 1817 było mu 21szy rok). Poszukiwanie przez tych obu dwóch braci, zaczęte w Czerkaskim Sądzie Powiatowym 1817 roku Lutego 14 dnia. W tych okolicznościach isze pytanie zachodzi w tѣm: od jakiego czasu należy liczyć początek dawności dla istców: od dnia wyroku Kijowskiej Izby Cywilney 1806 roku Kwietnia 21go dnia, czyli od dnia ukazu Senatu 1809 roku Września 2go dnia? W tym przedmiocie Czerkaski Sąd Powiatowy i Kijowska Izba Cywilna liczą początek tѣy dawności od dnia wyroku pomienionej Izby Cywilney 1806 roku Kwietnia 21 dnia, z których wnioskami i Powszechne Zebranie Rządzącego Senatu zupełnie się zgadza dla tego, że podana przez oycę jego Xięcia Michała Lubomirskiego do Senatu prośba, na którą wyszedł wyżej przytoczony ukaz 1809 roku Września 2go dnia, nie stanowi ani isku, ani processu, a następnie nie może przerywać dziesięcioletniej dawności; gdyż w Manifeście 1787 roku Czerwca 28 dnia, na Kijowską Gubernią od 1799 roku rozciągnionym, powiedziano wyraźnie: kto nie uczynił isku przez dziesięć lat, lub po objawieniu takowego dziesięć lat nie będzie czynił poszukiwania, takowy isk upadł. A prócz tego przez opinią Rady Państwa 1832 roku Marca 9 dnia w sprawie o wezlach kupców Stolle i Brandenburga postanowiono: iż jako ten ostatni przez 12 lat isku za wezlami nie czynił, tym samym już utracił dziesięcioletnią dawność; przytaczane zaś przezeń ku wzmocnieniu swego prawa oświadczenie przed 7m Departamentem Rządzącego Senatu w apellacyney skardze o tych wezlach, przed upłynieniem dziesięcioletniego terminu, nie jest isk za temi wezlami lub objawienie ich do poszukiwania, na co znajduje się prawem ustanowiony porządek, w ciągu dziesięciu lat przezeń niewypełniony, a następnie podług prawa ściągający na niego utratę poszukiwania. 2gie pytanie zawiera się w tѣm, czy należy w sądeniu o dawności łączyć czas opuszczony przez oycę, z czasem także opuszczonym przez syna pełnoletniego? W tym przedmiocie odkrywa się, że Xiążę Michał Lubomirski, nie rozpoczynając tego isku od 21 Kwietnia 1806 roku, umarł r. 1809 Marca 17 dnia, zatem już opuścił trzy lata, bez 35 dni, a syn jego Józef, pozostały wtedy pełnoletnim, opuścił od dnia śmierci oycę do rozpoczęcia isku, 7 lat 10 miesięcy i 28 dni, oba zsz razem 10 lat, 10 miesięcy i 13 dni. W Statucie w rozdziale 4, artykule 22, § 2, postanowiono: sukcesorowie zaczynają sprawę od tego terminu, stopnia lub punktu sądowego postępowania, na którym się ona zatrzymała, z przyczyny śmierci ich rodziców; zatem należy czas, opuszczony przez oycę i pełnoletniego syna Józefa, łączyć i przyznać dawność opuszczoną; jednakże liczyć to tylko względnie do samego Józefa. 3cie pytanie: czy opuścił dawność drugi syn Edward, który był podczas śmierci oycę małoletnim? W tym przedmiocie okazuje się z apellacyi, że w czasie podania przez obu braci isku 1817 r. 14 Lutego, Edward miał 21 rok, w czѣm i strona przeciwna nie zaprzecza, a zatem w czasie śmierci oycę, 1809 Marca 17, miał lat 13, a pełnoletność dla isku, w 18 roku, skończyła się dla niego w 1814 roku. Zatem licząc trzy lata opuszczone przez oycę i tyleż zamierzanych przez syna Edwarda od 1814 do 1817 roku, oczywiście okazuje się, że Edward na isk swojej połowy dawności nie opuścił. A jako po śmierci jego, to prawo sukcesyи przeszło na starszego brata Józefa, tѣ sprawę kontynuującego, przeto z tѣy tylko samey części pozostaje jemu prawo poszukiwania. 4) Poszukujący liczy pełnoletność dla rozpoczęcia isku w 24 roku skończonym, wspierając się na Konstytucyi 1768 roku i na opinii P. Ministra Skarbu, Narwizer utwierdzonej przez Radę Państwa 1817 r. Sierpnia 17 dnia, w szczególney sprawie Hrabini Rzewuskiej ze Skarbem, w której między innemi Departament majątków Państwa wyprowadza, że pełnoletność Hrabini zaczęła się w 24 roku jej wieku, od którego czasu do upłynienia 10 lat, wedle praw, ma ona prawo wznowiać processa w czasie małoletności jej odbywane, dla tego, że Konstytucyą 1768-roku księgi 7 na str. 707 postanowiono: pełnoletność liczyć w 24 roku

томъ 1817-го Августа 17-го, по частному дѣлу Графини Ржевуской съ казною, въ коемъ между прочимъ Департаментъ Государственныхъ Имуществъ выводилъ, что совершеннолѣтіе оной Графини началось въ 24 года ея возраста, съ каковаго времени до истеченія десяти лѣтъ, по законамъ, имѣеть она право возобновлять тяжбы, во время малолѣтства ея производившіяся, потому, что Конституціею 1768 года, книги 7-й, на стр. 707 постановлено: совершеннолѣтіе считать въ 24 года; съ чѣмъ согласился и Г. Министръ Финансовъ. Противу сего отѣтчики возражаютъ, что въ 24-хъ-лѣтній возрастъ считается для совершеннолѣтія крѣпостей, а для прочихъ дѣйствій начинается оное въ 18 лѣтъ по Литовскому Статуту раздѣла 6-го въ артикулѣ 1-мъ. Сообразивъ сии законы, открывается, что по Конституціи 1768-го года вѣдь только не прежде, какъ по окончаніи 24-хъ-лѣтняго возраста, давать на свое имѣніе купчія, закладныя, обязательства и мировыя сдѣлки, а кто дастъ оныя въ таковомъ возрастѣ, или подтвердить выданныя прежде онаго, тотъ не можетъ уже производить никакого спора противу нихъ. Касательно же права на искъ установлено раздѣла 6-го въ артикулѣ 1-мъ: что малолѣтніе должны быть въ опекѣ до совершеннолѣтія, которое полагается для мужеска пола 18, а для женска 13 лѣтъ. Въ артикулѣ 2-мъ § 1-мъ: Если бы во время малолѣтства продано было кѣмъ имѣніе малолѣтнихъ, то они могутъ отыскивать на владѣющемъ тѣмъ имѣніемъ, только бы вышедши изъ опеки, не пропустили земской давности. Слѣдственно, ясно доказывается, что совершеннолѣтіе для начатія иска назначено въ 18, а для совершенія продажъ, залоговъ и обязательствъ въ 24 года. Заключение же Министерства Финансовъ, въ постороннемъ дѣлѣ съ казною учиненное, нераспространено на всѣ прочія дѣла и не входило въ число тѣхъ сужденій, на коихъ основано мнѣніе Государственнаго Совета, 1817-го Августа 17-го Высочайше утвержденное, а потому оное принято основаніемъ въ настоящемъ дѣлѣ быть не можетъ. 5) Указъ 1785 года Декабря 22-го, о считаніи совершеннолѣтія въ 17 и въ 21 годъ какъ въ Россіи, такъ и въ Губерніяхъ, на особыхъ правахъ состоящихъ, относился только на тѣ Губерніи, кои до изданія онаго состояли уже въ Россійской Имперіи; но указомъ 1796-го Декабря 12-го какъ тѣ Губерніи, такъ и вновь присоединенныя оставлены на своихъ правахъ. Слѣдственно и принимать сей указъ въ основаніе совершеннолѣтія по тѣмъ Губерніямъ не можно. 6) Киевская Гражданская Палата въ отношеніи лицъ, купившихъ у Князя Ксаверія Любомирскаго имѣніе, принимаетъ въ основаніе не десятилѣтнюю, но трехлѣтнюю давность, основываясь на 10-мъ артикулѣ раздѣла 7-го, въ коемъ постановлено: кто имѣеть долгъ, обеспеченный натаковой вотчинѣ, которая послѣ продана другому, тотъ долженъ искать на покупщика, не пропуская трехъ лѣтъ, а по пропущеніи оныхъ можетъ искать не изъ того уже имѣнія, но съ самаго должника. По соображеніи сихъ обстоятельствъ, видно: а) что оная трехлѣтняя давность подтверждена и мнѣніемъ Государственнаго Совета 1815 года Іюня 21-го въ § 1, въ которомъ сказано: по двѣмъ, объятыхъ давностію правами, тѣмъ Губерніямъ предоставленными, отъ одного года до десяти лѣтъ, кто въ продолженіи оныхъ не производилъ установленнымъ порядкомъ своего иска, тотъ по самымъ тѣмъ правамъ оный искъ уже терять; б) что долгъ Калиновскому существуетъ съ 1756 и 1763 годовъ и обеспеченъ на Лабунскомъ имѣніи, а Смѣлянское имѣніе отъ Князя Ксаверія Любомирскаго продано Князю Потемкину въ 1787 году. Преемникъ кредитора Калиновскаго Александровичъ искъ простираетъ на Князей Любомирскихъ, а не на покупщика Князя Потемкина и рѣшеніями 1788 и 1799 Ноября 22-го присуждено взыскать сей долгъ съ Князей Любомирскихъ. Хотя же теперь въ лицѣ и въ правѣ Александровича простираетъ искъ на наследниковъ Князя Потемкина Князь Михаилъ Любомирскій, удовлетворившій его Александровича, но какъ сей Александровичъ пропустилъ трехгодовой срокъ для иска на покупщика Потемкина, то и преемникъ правъ его Князь Михаилъ Любомирскій, а по немъ и дѣти его не могутъ искать на преемниковъ Князя Потемкина, а могутъ по оному закону обратиться къ другому имѣнію должника Князя Ксаверія Любомирскаго. По всемъ таковымъ обстоятельствамъ, Правительствующій Сенатъ въ Общемъ Собраніи полагаетъ: 1) Князю Іосифу Любомирскому въ искѣ о своей половинѣ суммы, за пропущеніемъ десятилѣтней давности, отказать. 2) О половинѣ, для умершаго брата его Эдуарда претендуемой, по непропущенію имъ десятилѣтней давности, искать и доказывать позволить. 3) Наслѣдниковъ покупщика Смѣ-

скоńczonym, na co się zgodził i P. Minister Skarbu. Przeciw czego osoby odpowiadające zarzucają, że 24-letni wiek liczy się dla przyznawania praw wieczystych, a dla innych działań poczyna się ona w 18 roku wedle Statutu Litewskiego rozdziału 6 artykułu 1. Z porównania tych praw wypada, że podług Konstytucyi 1768 roku przepisano tylko nie pierwsi, aż po skończeniu 24 lat wieku, dawać na swoje majątki prawa kupne, zastawne, obligi i ugodliwe akta, a kto je wyda w takim wieku, lub potwierdzi wydane przed nim, ten nie może już czynić żadnego przeciw nim sporu. A co się tyczy prawa na isk, ustanowiono w rozdziale 6, artykuł 1: że małoletni być powinni pod opieką do lat zupełnych, które się liczą dla płci męskiej 18, a dla żeńskiej 13 lat skończonych. W artykule 2 § 1: jeżeliby w czasie małoletności przedany był przez kogo majątek małoletnich, wtedy oni mogą poszukiwać na posiadającym ten majątek, byleby tylko, wyszedłszy z opieki, nie opuścili dawności ziemskiej. A zatem jawnie się dowodzi, że pełnoletność dla rozpoczęcia iskuznaczona w 18, a dla przyznania praw przedanych, zastawnych i obligow w 24 roku skończonym. Wniosek zaś Ministerium Skarbu w postronném dziele ze Skarbem uczyniony, nie został rozciągnięty na wszystkie inne sprawy i nie wchodził do liczby tych rozważ i zdań, na których oparta jest Opinia Rady Państwa 1817 Sierpnia 17 d. Natwórzę utwierdzona, a zatem przyjęty za ośnowę w obecnej sprawie być nie może. 5) Ukaz 1785 roku Grudnia 22 dnia o liczeniu pełnoletności w 17 i w 21 roku, jak w Rosyi, tak i w Guberniach, zostających na osobnych prawach, odnosił się do tych tylko Guberniy, które do wydania jego już należały do Rosyjskiego Imperyum; lecz Ukazem 1796 Grudnia 12, jak te Gubernie, tak i nowo przyłączone, zostawione na swych prawach. Następnie więc brać tego ukazu za ośnowę pełnoletności w tych Guberniach nie można. 6) Kijowska Izba Cywilna względnie osób, które kupiły od Xięcia Xawerego Lubomirskiego majątek, przyymuje za ośnowę, nie dziesięcioletnią, ale trzyletnią dawność, opierając się na 10 artykule rozdziału 7, w którym wyrażono: kto ma dług oparty na takim dziedzictwie, które potem przedane innemu, ten powinien poszukiwać na nabywcy, nie opuszczając trzech lat, a po ich opuszczeniu, może poszukiwać, nie na tym już majątku, ale na samym dłużniku. Z porównania tych okoliczności okazuje się: a) że ta trzyletnia dawność potwierdzona i Opinią Rady Państwa 1815 roku Czerwca 21 dnia w § 1, w której powiedziano: w sprawach, uległych dawności prawami tym Guberniom pozwolonomi, od jednego roku do dziesięciu lat, kto w ciągu ich nie czynił ustanowionym porządkiem swego isku, ten podług tychże praw już isk swój utraci; b) że dług Kalinowskiemu liczy się od 1756 i 1763 i oparty na Łabuńskim majątku, a Smielański majątek, przez Xięcia Xawerego Lubomirskiego przedany Xięciu Potemkinowi w 1787 roku. Przejemnik zaś kredytora Kalinowskiego Alexandrowicz isk rościł do Xiążąt Lubomirskich, nie zaś do nabywcy Xięcia Potemkina i dekretemi 1788 i 1799 Listopada 22 dnia przysądzono uzyskać ten dług z Xiążąt Lubomirskich. Chociaż teraz w osobie i w prawie Alexandrowicza rości isk do successorów Xięcia Potemkina Xiążę Michał Lubomirski, zaspokoivszy Alexandrowicza, lecz jako ten Alexandrowicz opuścił trzyletni termin dla isku na nabywcy Potemkina, przeto i przejemnik praw jego Xiążę Michał Lubomirski, a po nim i dzieci jego, nie mogą poszukiwać na przejemnikach Xięcia Potemkina, lecz mogą wedle tego prawa obrócić się do drugiego majątku dłużnika Xięcia Xawerego Lubomirskiego. We wszystkich takich okolicznościach, Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu postanawia: 1) Xięciu Józefowi Lubomirskiemu w isku o połowę swojej summy, za opuszczeniem dziesięcioletniej dawności, odmówić. 2) O połowie dla zmarłego jego brata Edwarda, pretendowanej, za nieopuszczeniem przezeń dziesięcioletniej dawności, szukać i dowodzić pozwolić. 3) Successorów nabywcy Smielańskiego majątku, Xięcia Potemkina Tanryckiego, za opuszczeniem przez wierzyciela Kalinowskiego i przejemnika jego Alexandrowicza trzyletniej dawności, od wszelkiej odpowiedzialności w tym przedmiocie uwolnić, a przejemnik Alexandrowicza Xiążę Józef Lubomirski może udać się z iskiem do majątku successorów samego dłużnika Xięcia Xawerego Lubomirskiego. Lecz jako ten wyrok zawiera w sobie objaśnienie prawa, exstującego w Guberniach, zostających na osobnych prawach, o dziesięcioletniej dawności, przeto na ośnowie ukazu 1763 roku Grudnia 15 na jego przyprowadzenie do wykonania, proszono było przez Naypoddanniejsze przełożenie o Natwórzę zezwolenie. Rozkazał: O powinnem tey, Natwórzę utwierdzoney Opinii Rady Państwa wypełnieniu, Kijowskiej Izbie Cywilnego Sądu zalecić ukazem, a dla wiadomości i jednostaynego, do kogo się to

лянского имѣнія, Князя Потемкина Таврическаго, за пропущеніемъ заимодавцемъ Калиновскимъ и преемникомъ его Александровичемъ трехлѣтней давности, отъ всякой отвѣтственности по сему предмету освободить, а преемникъ Александровича Князь Иосифъ Любомирскій можетъ обратиться съ искомъ на имѣніе наслѣдниковъ самаго должника Князя Ксаверія Любомирскаго. Но какъ рѣшеніе сіе заключаетъ поясненіе закона, существующаго въ Губерніяхъ, на особыхъ правахъ состоящихъ, о десятилѣтней давности, то на основаніи указа 1763 года Декабря 15-го, на приведеніе онаго въ исполненіе испрашиваемо было всеподданнѣйшимъ докладомъ Высочайшее соизволеніе. Приказали: О должномъ по сему Высочайше утвержденному мнѣнію Государственнаго Совѣта исполненіи, Кіевской Палатѣ Гражданскаго Суда предписать указомъ; а для свѣдѣнія и единообразнаго, до кого касаться будетъ, исполненія изъясненнаго въ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта правилъ относительно десятилѣтней давности, послать указы въ Губернскія Присутственныя и равныя онымъ мѣста и Правительственнымъ лицамъ; а въ Святѣйшій Правительствующій Синодъ, Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ собранія сообщить въ дѣніи. Ноября 30-го дня 1834 года. (По Общему Собранію 4, 5 и Межеваго Департаментовъ Сената.) (С. В.)

Одесса, 4-го Декабря.

Е. В. Король Сардинскій, въ ознаменованіе особеннаго благоволенія своего къ Новороссійскому и Бессарабскому Генералъ-Губернатору Графу *Воронцову*, соизволилъ пожаловать его Кавалеромъ Ордена *Св. Лазаря* и *Маурікія* первой степени. — Е. В. Государь Императоръ благоволилъ изъяснить Своимъ согласіемъ на принятіе и ношеніе Графомъ *Воронцовымъ* сего Ордена, коего знаки вручены были ему Сардинскимъ Генеральнымъ Консуломъ въ Одессѣ Г-мъ *Миланта*. (О. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 19-го Декабря.

Не прежде, какъ сегодня получено здѣсь извѣстіе о прибытіи Г. *Пиль* въ Лондонъ, о назначеніи его первымъ Министромъ и о наименованіи Герцога *Веллингтона* Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ. Сіе извѣстіе произвело довольно сильное впечатлѣніе, ибо полагали, что ежели Герцогъ *Веллингтонъ* останется въ Министерствѣ, то будетъ только Министромъ Военныхъ Дѣлъ. На биржѣ произошло чрезвычайное волненіе: фонды понизились нѣсколько, но подъ конецъ опять возвысились.

— Получено здѣсь 9-го ч. с. м. извѣстіе о смерти Гр. *Немеса*, Предсѣдателя Штатовъ Трансильванской земли.

20-го Декабря.

Вмѣстѣ съ извѣстіемъ о смерти Фетъ Али Шаха Персидскаго, получено также извѣстіе о вспыхнувшей междоусобной войнѣ, которая по всей вѣроятности теперь обуреваетъ цѣлую Персію. Съ востока и юга возстали диди юнаго Принца противъ него, а жаждущіи добычи племена, обитающіи на предѣлахъ между Персіею и Турціею не замедляютъ воспользоваться симъ случаемъ, не потому чтобы пріобрѣсти политическую независимость, но чтобы съ большею добычею возвратиться въ свои горы. Не возможно, чтобы Европеецъ былъ въ состояніи имѣть понятіе о потрясеніи общественныхъ отношеній, господствующихъ въ тамошнихъ странахъ. Единственнымъ средствомъ къ восстановленію тамъ порядка почитаютъ знающіе дѣло, чтобы Россія распространила свои предѣлы къ югу отъ Аракса, включая всю древнюю Армению. Наши дипломаты, соглашались въ истинѣ сего, ссылаются на извѣстное сочиненіе Г. *Моріера* подъ заглавіемъ: *Ayesha the Maid of Kars*, который долгое время находясь при Персидскомъ Дворѣ съ большею точностію и вѣрностію, нежели кто либо, начерталъ картину Востока. Составляя сіе сочиненіе не воображалъ вѣроятно *Моріеръ*, чтобы дипломатія ссылалась на его авторитетъ и хотя онъ представляетъ Россіи какъ спасителей остатковъ многихъ народовъ, однако жъ находясь при Персидскомъ Дворѣ былъ болѣе недоброжелателемъ, нежели другомъ Россіи и въ такомъ духѣ о ней говорить. Но *Моріеръ* не могъ перемѣнить отношеній, а онъ убѣждаетъ, что Россіи несутъ факель свѣта для Востока. Ненавидимые Турками, будучи ужасомъ для ордъ первенствующихъ въ Персіи, они будутъ почитаемы великодушными опекунами и освободителями несчастныхъ угнетаемыхъ, съ нѣсколькихъ столѣтій, страдающихъ подъ игомъ сихъ варваровъ.

— Прибывшій изъ Константинополя курьеръ не

сѣдѣть будетъ выполненія objaśnionych w NAYWYŻSZY potwierdzonej Opinii Rady Państwa prawideł, względem dziesięcioletniej dawności, posłać ukazy do Gubernialnych Rządów i równych im mieysc i Urzędowych osób; a do Najszyjszego Rządzącego Synodu, Departamentów Rządzącego Senatu i Powszechnych ich Zebrań przesać uwiadomienia. Listopada 30 dnia 1834 r. (Z Połączonego Zebrania 4, 5 i Granicznego Departamentów Senatu. (G. S.)

Одесса, дня 4 Грудня.

Наяснѣйшій Король Сардинскій, на оказаніе szczególней swej uprzejmości dla Jenerał-Gubernatora Noworossyyskiego i Bessarabskiego Hrabia *Woroncowa*, raczył mianować go Kawalerem roderu *Św. Łazarza* i *Maurycego* 1go stopnia. NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEgomosć raczył oświadczyć zezwolenie Swoje na przyjęcie i noszenie przez Hrabiego *Woroncowa* tego orderu, którego znaki wręczone mu zostały przez Sardynskiego Jeneralnego Konsula w Odessie P. *Milanta*. (G. O.)

WIAOMOŚCI ZAGRANICZNE.

AUSTRIA.

Wiedeń, d. 19 Gрудня.

Dopiero dzisiaj odebrano tu wiadomość o przybyciu Pana *Peel* do Londynu, o jego mianowaniu na pierwszego Ministra, i o mianowaniu Xiecia *Wellingtona* Ministrem interesów zagranicznych. Ta wiadomość sprawiła dosyć mocne wrażenie: sądzono bowiem, że jeżeli Xieź *Wellington* pozostanie w Ministerstwie, ograniczy się tylko na wydziale woyny. — Na giełdzie powstał ruch niezwyčajny; papiery spadły nieco, ale przy końcu podniosły się znowu.

— Odebrano tu na dniu 9 b. m. wiadomość, że Hr. *Nemes*, Prezes Stanów Ziemi Siedmiogrodzkiej, zszedł z tego świata.

Dnia 20.

Łącznie z doniesieniem o śmierci *Feth-Ali*, Szacha Perskiego, nadeszła także wiadomość o wybuchnieniu woyny domowej, która według wszelkiego podobieństwa już w tej chwili całą Persyą ogarnęła. Od wschodu i południa, powstałi stryjowie młodego Xiecia przeciwko niemu; a chciałe łup pokolenia, zamieszkujące nad granicą między Persyą a Turcyą, nie opuszczając zapewne tej sposobności, nie dla tego, ażeby uzyskać niepodległość polityczną, ale raczej, żeby tém obfitsze zdobycze w góry swoje uprowadzić. Trudno jest, aby Europejczyk był w stanie powziąć wyobrażenie o wstrząśnieniu towarzyskich stosunków, panującem w tamtych okolicach. Za jedyny sposób przywrócenia tam porządku, przyznają znawcy, ażeby Rosya granice swoje na południe *Araxu*, poza całą dawną *Armenią* rozszerzyła. Dyplomaci nasi, uznający tę prawdę, odwołują się, do znajomego dzieła P. *Morier* p. t. *Ayesha the Maid of Kars*, który, bawiąc przez długi czas na dworze Perskim, wiernie i dokładnie, niż kiedybądź kto inny skreślił obraz Wschodu. Pisząc to dzieło, nie pomyślał zapewne *Morier*, aby kiedy dyplomacya na jego wspierała się powadze; a lubo wystawia Rosyjan jako wybawicieli szczątków różnych ludów, przecieź bawiąc w nieprzychylnych, zostawał względem Rosyi więcey w nieprzychylnych, aniżeli w przyjacielskich stosunkach, i w takim też duchu o niej się wyraża. Ale *Morier* nie mógł zmieścić stosunków; a te przekonywają, że Rosyianie niosą pochodnię swiatła dla Wschodu. Nienawidzeni od Turków, i będąc postrachem hord, w Persyi rey wiodących, będą uważani za naturalnych opiekunów i oswobodzicieli przez biednych uciemiężonych, którzy od wieków pod chłostą tych barbarzyńców jęczą.

— Kuryer, przybyły z Konstantynopola, nie przy-

привезъ новыхъ извѣстій. Утверждаютъ только, что продолжаютъ вооруженія и что безпрестанно опасаются относительно Сиріи. Говорятъ также, что Султанъ намѣревается съ наступленіемъ весны отправить лично производить смотръ Азіатской арміи. Сверхъ того слышно, что нынѣшній Турецкій Посланникъ въ Лондонъ будетъ отозванъ и замѣненъ другимъ. Чума хотя не столь сильно свирѣпствуетъ, однако жъ ежедневно новыя похищаетъ жертвы. (G. C.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Гага, 23-го Декабря.

Во вчерашнемъ засѣданіи второй Палаты Генеральныхъ Штатовъ, производились совѣщанія касательно закона о наборѣ милиціи въ 1835 году. Нѣсколько Членовъ говорили противъ проекта, почитая его противнымъ Государственному положенію, опредѣляющему, что только въ случаѣ войны могутъ быть сзываемы милиціи. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ защищая проектъ утверждалъ, что хотя Голландія теперь не находится въ состояніи войны, однако жъ не лѣзя сказать, чтобы она наслаждалась миромъ. Впрочемъ должно обратить вниманіе на то, что не всегда Правительство можетъ давать объясненія, требуемыя нѣкоторыми Членами, не подвергая опасности выгодъ Государства. Проектъ принятъ большинствомъ 40 противъ 10 голосовъ. (G. C.)

ФРАНЦІЯ.

Парижъ, 22-го Декабря.

Mémorial des Pyrenées пишетъ: Говорятъ о долженствующемъ послѣдовать усиленіи войска собраннаго при Пиренейскихъ горахъ.

— Извѣщаютъ изъ Тулона 16-го ч. с. м.: „Слышно что гарнизонъ одного изъ нашихъ укрѣпленныхъ мѣстъ въ Африкѣ слишкомъ много претерпѣлъ и что два парохода, отправленные, со всевозможною скоростію, привезли помощь нашимъ солдатамъ, окопавшимся въ крѣпости.“

— Посланникъ Англіійскій при здѣшнемъ Дворѣ Лордъ Гранвилль, едва вчерашняго числа получилъ отъ Герцога Веллингтона желаемое увольненіе, замѣненное по той причинѣ, что Герцогъ ожидалъ окончательнаго состава Кабинета.

23-го Декабря.

Генераль Воароль и Тробрианъ прибыли 16-го ч. изъ Алжира въ Тулонъ. При ихъ отбытіи господствовало совершенное спокойствіе въ семь городѣ, но въ окрестностяхъ онаго случилось нѣсколько убійствъ. Начальство надъ дивизіею въ Алжирѣ вмѣсто Генерала Воароль принялъ Генераль Рамателъ.

— Газ. *Quotidienne* помѣстила бюллетень Генерала Цумалакаррегеви о сраженіи 12-го ч. изданный въ Цунига отъ 13-го Декабря.

24-го Декабря.

Князь Таллейранъ вчера весьма опасно захворалъ; однако жъ онъ уже столько оправился что находится въ безопасности.

— *Courrier Français* говоритъ: Отъ двухъ дней пишутъ опять журналы о обратномъ вступленіи Маршала Сульта въ Министерество, упоминая о несогласіяхъ между Г. Гизотомъ и Тьерсомъ. Можетъ быть, что сии Министры не слишкомъ благопріятствуютъ другъ другу; но какъ оба они имѣли случай убѣдиться, что взаимное согласіе для собственной ихъ пользы необходимо: то мы не сомнѣваемся, что сіе самое на долго заставитъ ихъ забыть о причинахъ обоюднаго неудовольствія. Что же касается до вступленія Маршала Сульта, оно можетъ быть сходно съ желаніемъ Короля, а послѣднее рѣшеніе Палаты Депутатовъ, касательно образа дѣйствій Министровъ, устраняетъ дальнѣйшія препятствія.

— Въ *Journal de Paris* (Министерскомъ Журналѣ) помѣщено: Въ Байоннѣ разпространили бюллетень Карлистовъ, въ коемъ говорится объ нападеніи, предпринятомъ 15-го ч. Генералами Кордова и Ораа на Генерала Цумалакаррегеви. По сему бюллетеню упомянутое нападеніе не имѣло никакого успѣха и Кристинисты были принуждены съ потерю отступить къ *Естелла*.

— *Sentinelle des Pyrenées* сообщаетъ отъ 18-го Декабря изъ Ируна: Вся страна отъ Сантона до Сантандера совершенно сдалась во власть Королевы; нѣтъ уже тамъ ни одного инсургента и во всѣхъ городахъ заведены милиціи. Вчерашняго числа нарушено было спокойствіе господствовавшее въ *Ст. Себастьянѣ*. 150 Карлистовъ имѣли намѣреніе сжечь мостъ при Санз-Францеско; но нѣсколько выстрѣловъ пушечныхъ заставило ихъ отступить. Изъ крѣпости послали 300 ч. потушить огонь. Одинъ изъ Карлистовъ былъ убитъ.

— *Gazette de France* полагаетъ, что обнародованіе договора четвернаго союза послѣдовало въ угожденіе банкировъ, имѣвшихъ участіе въ Испанскомъ займѣ.

визитъ новыхъ вѣдомостей. Запewннają tylko, że uzbrojenia nie ustają, i że ciągle panuje obawa względem Syrii. Mówią również, że Sułtan zamierza, za nadejściem łagodniejszej pory, udać się osobiście na odbycie przeglądu armii Azyatyckiej. Słychać również, że dotychczasowy Poseł Turecki w Londynie, ma być odwołany i przez innego zmieniony. Zaraza morowa, lubo zwolniła nieco, posięga jednakże codziennie nowe ofiary. (G. C.)

НИДЕРЛАНДЫ.

Гага, дня 23 Grudnia.

Na wczorajszymъ posiedzeniu drugiej Izby Stanów Jeneralnych, naradzano się względem prawa o zaciągu milicyi w roku 1835. Kilku Członków mówiło przeciwko projektowi, uważając go za przeciwny ustawie zasadniczej, która wyraźnie stanowi, że milicya tylko w czasie wojny powołane być mogą. Minister Spraw wewnętrznych, broniąc projektu, utrzymywał: że lubo Holandya nie jest teraz w stanie wojennym, nie można również powiedzieć, ażeby była w stanie pokoju. Zresztą należy zwrócić uwagę na to, iż Rząd nie zawsze jest w możności, dać żądane przez niektórych Członków wyjaśnienia, bez wystawienia na szwank interesu krajowego. Przyjęto projekt większością 40 przeciwko 10 głosom. (Gaz. Codz.)

FRANCYA.

Paryż, dnia 22 Grudnia.

Mémorial des Pyrenées pisze: Mówią o mającym nastąpić wzmocnieniu woyska przy Pyreneach zebranego.

— Donoszą z Tuluzy, dnia 16 b. m.: „Słychać, że załoga jednego z naszych mieysc warownych w Afryce, wiele bardzo ucierpiała; i że dwa parowe okręty, które z największym wysłano pośpiechem, powoziły pomoc naszym żołnierzom, którzy się w warowni oszańcowali.“

— Lord Granville, Poseł Angielski przy tutejszym dworze, dopiero dnia wczorajszego otrzymał od Xięcia Wellingtona żądane uwolnienie, opóźnione z tej przyczyny, że Xiążę oczekiwał na stanowcze uzupełnienie Gabinetu.

Dnia 23go.

Jenerałowie Voirol i Trobriant, przybyli dnia 16 z Algieru do Tuluzy. W chwili ich wyjazdu, najzupełniejsza w tém mieście panowała spokojność, ale w okolicy wydarzyło się kilka morderstw. Dowództwo dywizyi w Algierze po Jenerale Voirol otrzymał Jenerał Rapatel.

— *Quotidienne* umieściła biuletyn Jenerała Zumala-Carreguy o bitwie dnia 12, datowany w Zuniga dnia 13 Grudnia.

Dnia 24.

Xiążę Talleyrand zastabł dnia wczorajszego bardzo niebezpiecznie; przyszedł już jednak tyle do siebie, że nie masz żadney o jego zdrowie obawy.

— *Courrier français* powiada: Od dni dwóch, piszą znowu dzienniki o powrocie Marszałka Soult'a do Ministeryum; piszą podobnie o nieporozumieniach pomiędzy P. Guizot, a P. Thiers. Bydź może, iż wymienieni dopiero Ministrowie, niebardzo sobie sprzyjają; że jednak mieli sposobność przekonać się, iż zgoda dla wspólnego ich interesu jest nawzajem potrzebna, nie wątpimy przeto, że długo jeszcze względ ten będzie miał przewagę nad wszelkimi przyczynami zachodzącej niechęci. Co się tyczy powrotu Marszałka Soult'a, ten może bydź osobiście Królowi przyjemnym, a ostatnie wyrzeczenie Izby Deputowanych względem postępowania Ministrów, dalsze usuwa przeszkody.

— W *Journal de Paris* (Dzienniku ministeryalnym) czytamy: „W Bayonnie rozrzucono biuletyn Karolistów, w którym jest mowa o ataku, przedsiewziętym dnia 15 przez Jeneratów Cordova i Orea, na Jenerała Zumala-Carreguy. Według tegoż biuletynu, nie powiodł się rzeczony atak, a Krystyniści byli zmuszeni cofnąć się z niejaka stratą ku *Estella*.“

— *Sentinelle des Pyrenées* donosi pod d. 18 Grudnia z Irun: Cała okolica od Santona do Santander poddała się zupełnie władzy Królowey; nie masz tam już ani jednego powstańca, a we wszystkich miastach urządzono milicye. — Dnia wczorajszego był naruszony pokój, panujący w *St. Sebastian*. 150 Karolistów chcieli spalić most pod *San-Francesco*; ale kilka wystrzałów armatnich były dostateczne, aby ich odpędzić. Z twierdzy wysłano 300 ludzi do gaszenia ognia. Jeden z Karolistów poległ.

— *Gazette de France* mniema, że ogłoszenie traktatu poczwórnego przymierza, nastąpiło dla dogodzenia bankierom, mającym udział w pożyczce hiszpańskiej.

— По журналу *Phare* издаваемому въ Байоннѣ, Испанскіе эмигранты, пребывающіе въ Гибралтарѣ, затѣвляли тамъ разные происки, печатали возмутительныя сочиненія и пр. На жалобу, по сему случаю поданную, Герцогъ *Веллингтонъ* отвѣчалъ, что съ первымъ почтовымъ судномъ, отправляющимся въ Гибралтаръ, будутъ посланы повелѣнія, запрещающія подобныя злоупотребленія съ предписаніемъ, чтобы всѣ дѣйствующіе противъ правленія Королевы, немедленно были удалены изъ Гибралтара.

24-го Декабря.

Извѣщаютъ изъ *Аинхоа*, что Карлисты всего болѣе чувствуютъ недостатокъ въ порохѣ и матеріалахъ, нужныхъ къ выдѣлыванію его, особливо съ того времени какъ строжайше предписано присматривать на нашихъ границахъ.

— Издано Королевское постановленіе, въ силу коего всѣ корабли, прибывающіе изъ Сицилійскихъ гаваней подъ Неаполитанскимъ флагомъ, должны держать 30-дневный карантинъ, къ чему определены лазареты въ *Тулонѣ*, *Марселѣ*, *Тромпелупѣ* и *Татигу*.

25-го Декабря.

Судъ Палаты Перовъ освободилъ вчерашняго числа 33 чел. обвиняемыхъ въ участіи въ послѣднихъ безпокойствахъ.

— Генераль *Солigny*, о которомъ говорили, что отправится съ Герцогомъ *Лейхтенбергскимъ* въ *Лиссабонъ*, имѣлъ вчера аудіенцію у Герцога Орлеанскаго.

— Князь *Таллейранъ* выздоравливаетъ; причиною его слабости было то, что онъ въ послѣдніе дни безпрерывно и усиленно трудился съ Королемъ.

26-го Декабря.

Князь *Таллейранъ* нѣсколько еще слабъ; впрочемъ нѣтъ уже ни малѣйшаго сомнѣнія, что онъ рѣшительно отказался отъ посольства въ Лондонъ. По причинѣ болѣзни Г. *Бакура* перваго Секретаря посольства, заступавшаго Князя *Таллейрана* въ Англіи, теперь нѣтъ никого, ктобы занимался тамъ дѣлами Французскаго Двора и потому поспѣшно отправили туда Г. *Понтоа* (назначеннаго Министромъ Резидентомъ въ Бразиліи), на мѣсто болѣзняка Г. *Бакура*. По газ. *Journal des Deb.* Генераль *Себастьяни* будетъ назначенъ Посланникомъ въ Лондонъ.

— Пишутъ изъ Байонны отъ 21-го ч. с. м., что тамъ получено предписаніе Военнаго Министра, чтобы тамошній арсеналъ привести въ оборонительное состояніе и снабдить его всѣми военными припасами. (G.C.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 21-го Декабря.

Courrier извѣщаетъ, что Маркъ-Графъ *Лондондерри* уже назначенъ Посланникомъ при Императорско-Россійскомъ Дворѣ.

— *True Sun* пишетъ, что изъ адреса составленнаго Г-мъ *Пилъ* достаточно обнаруживается, что онъ будетъ болѣе, нежели именемъ начальникомъ Правительства.

— *Morning Chronicle* предсказываетъ, что день распушенія Парламента, будетъ днемъ паденія Торищевъ.

22-го Декабря.

Слышно, что Герцогъ *Буклейхъ* будетъ назначенъ Лордомъ Намѣстникомъ Ирландіи, а Лордъ *Комбермере* Намѣстникомъ и Начальствующимъ войсками въ Восточной Индіи.

— Нѣкоторые оппозиціонные журналы вспоминаютъ теперь, что Лордъ *Варклиффъ*, нынѣшній Великій Хранитель Печати, вмѣстѣ съ Лордомъ *Гарровей*, старался въ послѣдній разъ отвергнуть билль реформы; а Сиръ *Кнатбуллъ* всенародно обвинялъ Г. *Пилъ* въ томъ, что онъ подалъ голосъ въ пользу освобожденія Католиковъ.

— По самымъ новѣйшимъ извѣстіямъ, полученнымъ въ Восточной Индіи изъ Персіи, произвели тамъ мятежъ *Гуссейнъ Али Мирза*, Губернаторъ въ *Ширафѣ* и *Гассанъ Али Мирза* Губернаторъ въ *Хоразанѣ*, оба сыновья Короля, узнавъ, что ихъ отецъ назначилъ Наслѣдникомъ Престола сына Аббаса Мирзы. Тамъ также полагали, что сыновья старшаго сына Королевскаго Мохамеда Али Мирзы умершаго при Багдадѣ, не откажутся добровольно отъ правъ, какія отецъ ихъ имѣлъ на престолъ. Они имѣютъ подѣ властію свою область Карманшахъ. Нѣтъ ни малѣйшаго сомнѣнія, что вся Персія содѣлается театромъ кровопроливной войны.

24-го Декабря.

Придворная Газета наконецъ обнародовала официально, дальнѣйшія назначенія, а именно: Лорда *Гранвилля Соммерсетъ*, Г. В. *Латесъ Пилъ*, и Г. *Планта* членами Тайнаго Совѣта; Графа *Абердинъ*, первымъ Статсъ Секретаремъ (Министромъ) Колоній; Виконта *Ловтеръ*, Вице-Предсѣдателемъ Коммерческой Палаты и Казначеемъ по морской

— Подług Dziennika *Phare*, издаваннаго въ Байоннѣ, выходцы испанскіе, бавяцы въ Гибралтарѣ, допускали тамъ разныхъ заборовъ, друковали писма бунтовныя и т. п. На занесіе въ тей мѣрѣ заааленіе, одповѣдзіа Хіагѣ *Wellington*, ізъ первшымъ статкіемъ почтовымъ, котрый до Гібралтару попльнне, бѣдѣа постѣане розказы, забраніаіаеае подобныхъ надужыі і зъ polecenіem: aby ci wszyscy, którzyby przeciwko Rządowi Królowej działali, z Gibraltaru oddaleni byli.

Дня 24.

— Donoszą z Ainhwa, że Karolistom daje się szczególniej uczuć niedostatek prochu i materjałów do robienia takowego potrzebnych, zwłaszcza od czasu, w którym jak najostrzeysze strzeżenie granic naszych zarządzane zostało.

— Wyszło postanowienie Królewskie, że wszystkie okręty, które pod banderą neapolitańską z portów sycylijskich przybywają, są obowiązane odbyć 3dniową kwarantannę; do czego przeznaczono łazarety w Tulonie, Marsylii, Trompeloup i Tatihou.

Дня 25.

Садъ Избы Паровъ уволюітъ дня вчорайсзого 55 осібъ оскаржонныхъ о удіаі въ оіаіаіахъ розручакъ.

— Jenerał *Solignac*, o którym mówiono, że pojedzie z Xięciem Leuchtenbergskim do Lisbony, miał wczora posłuchanie u Xięcia Orleańskiego.

— Xięże Talleyrand jest znacznie zdrowszy; przyczyną jego słabości była ciągła i natężona praca w dniach ostatnich z Królem.

Дня 26.

— Xięże Talleyrand jest jeszcze eokolwiek słaby, z resztą nie masz już wątpliwości, że on wymówił się stanowczo od urzędu poselskiego w Londynie. Z powodu słabości Pana *Bacourt* pierwszego Sekretarza Poselstwa, który zastępował Xięcia Talleyranda w Anglii, interessa Dworu Francuzkiego w tym kraju, nie mają w tej chwili nikogo, coby się niemi zajmował, i dla tego posłano śpiesznie Pana *Pontis*, (mianowanego Ministrem rezydentem w Brezylji), aby zastępował chorego Pana *Bacourt*. Podług *Journal des Débats*, Jenerał *Sebastani*, ma być przeznaczony na Posła do Londynu.

— Piszą z Bayonny pod dniem 21 b. m., że odebrano tam rozkaz Ministra Woyny: aby tamteyszy arsenał postawiono w dostatecznym stanie obrony i opatrzone we wszystkie potrzebne zapasy wojenne. (Gaz. Codz.)

БРЯТАНІЯ ВІБЛКА І ІРЛАНДІЯ.

Лондън, дня 21 Грудня.

Courrier donosi, że Margrabia *Londonderry*, już został mianowany Posłem przy Dworze Cesarско-Rossyjskim.

— *True Sun* powiada, iż z adresu, napisanego przez P. *Peel*, widać dostatecznie, że on będzie czémś więcej, jak nominalnym Naczelnikiem Rządu.

— *Morning-Chronicle* przepowiada, że dzień rozwiązania Parlamentu będzie dniem upadku Toryssów.

Дня 22.

Слыааі, же Хіагѣ *Buccleuch* бѣдзіе міауууау Lordem Намістнікіемъ Ірландіі; а Lord *Combermere*, Віелкорзѣдѣа і Начеліне Доводзѣымъ въ Індьахъ Вшходніхъ.

— Niekóre Dzienniki oppozycyjne przypominają teraz, że to Lord *Wharnccliffe*, terazniejszy Wielki Pieczętarsz, łącznie z Lordem *Harrowbey*, usiłował ostatnim razem zważyć bil reformy; a Sir *Knatchbull* oskarżał publicznie Pana *Peel*, o głosowanie za emancypacją katolików.

— Podług najnowszych doniesień, które w Indyach Wschodnich odebrano z Persyi, podnieśli tam bunt *Hussein Ali Mirza* Gubernator w Sziraz i *Hassan Ali-Mirza* Gubernator w Chorassan, obadwa synowie Króla, dowiedziawszy się, że ich oyciec mianował syna Abbasa Mirzy swym następcą tronu. Sądzone tam również, iż synowie najstarszego syna Królewskiego Mochameda Ali Mirzy, który umarł pod Bagdadem, nie ustąpią dobrowolnie praw, jakie ich oycu do tronu służy. Mają oni w swej mocy prowincyę Karmanszach. Nie można wątpić, że cała Persya stanie się teatrem krwawej wojny.

Дня 24.

Gazeta dworska ogłosiła już nareszcie w formie urzędowej, dalsze mianowania, a mianowicie: Lorda *Granville Somerset*, Pana W. *Yates Peel* i Pana J. *Planta*, Członkami Tayney Rady; Hrabiego *Aberdeen* pierwszym Sekretarzem Stanu (Ministrem) Osad; Wice-Hrabiego *Lowther*, Wice-Prezesem Izby handlowej i Podskarbisz marynarki; Hrabiego *Greya*, pierwszym

части; Графа *Грея*, первымъ Лордомъ Адмиралтейства, а Коммиссарами онаго, Сиръ *Г. Кокбурна*, Сиръ *И. Бересфорда*, Сиръ *К. Ровлея*, Лорда *Ашлей Купера* и *Г. М. Фицджеральда*; Генерала-Лорда *Ед. Соммерсетъ* Секретаремъ, а *Г. Франсисъ Бонгала* хранителемъ арсенала; Лорда *Гранвилля*, первымъ Коммиссаромъ лѣсовъ, придавъ ему Коммиссаровъ тогоже департамента: Генерала Сиръ *Б. Стефенсона* и *Г. А. Милне*; *Г. Александра Барингъ* Директоромъ монетнаго двора; Сиръ *Е. Кнатебуллъ*, Казначеемъ арміи; Лорда *Мариборугъ* Генеральнымъ Почтмейстеромъ; Полковника *Александра Персевалъ*, Казначеемъ арсенала.

— *Standard* извѣщаетъ, что Министры были приглашены въ *Брейтонъ*, для совѣщаній касательно распущенія Парламента и составленія приличной прокламаціи. — *Spectator* увѣряетъ, что ежелибы по отмененіи Парламента, новые выборы не оказались въ духѣ правительства, въ такомъ случаѣ вторично прибѣгнуть къ той же мѣрѣ, однакожь онъ сомнѣвается, чтобы *Г. Пилъ* и Герцогъ *Веллингтонъ*, въ томъ отношеніи, приняли на себя отвѣтственность.

— Въ *Раткормакъ* въ Ирландіи, опять сборъ десятины подалъ поводъ къ кровопролитному бою. Солдаты умертвили 12 человекъ, переранивъ 8; не прежде однакожь они стрѣляли, какъ когда противники стали бросать камнями въ войско.

26-го Декабря.

Сиръ Робертъ *Пилъ*, вчерашняго числа, переехалъ съ своимъ семействомъ въ зданіе, предназначенное для жилища первыхъ Министровъ въ улицѣ *Downing-Street*.

— Лордъ *Мельбурнъ* прибылъ въ Лондонъ; Лордъ же *Пальмерстонъ* выѣхалъ въ *Понсанжеръ*.

— Одна изъ газетъ дѣлаетъ замѣчаніе, что въ слѣдствіе послѣднихъ постановленій Испанскихъ Кортесовъ, теперь дозволено въ первый разъ по прошествіи 11 лѣтъ, отмѣчать Испанскія облигаціи на Лондонской биржѣ. (*G. C.*)

Г Е Р М А Н І Я.

Мюнхенъ, 20-го Декабря.

Ежедневно ожидаемъ прибытія сюда Графа (нынѣ Маркграфа) *Фикальго* и Генерала *Бернардо-дела-Бандейра* (пожалованнаго нынѣ въ достоинство Вице-Графа) въ качествѣ Депутатовъ, отправленныхъ изъ Лисабона, имѣющихъ сопровождать Принца *Лейхтенбергскаго* въ путешествіи его въ Португалію. По увѣдомленію Баварскихъ газетъ уже дѣлаютъ Королевскіе почести упомянутому Герцогу и нашъ Монархъ при семейственномъ столѣ изволилъ пить за здоровье его. (*D. P.*)

24-го Декабря.

Его Величество Король соизволилъ, чтобы въ въ *Аугсбургѣ* при церкви Св. *Стефана* основано было аббатство Бенедиктинцевъ съ новиціатомъ на 30 человекъ, коихъ главною обязанностію, какъ полагаютъ, будетъ учительское званіе. (*G. C.*)

Б Е Л Г І Я.

Брюссель, 21-го Декабря.

Королевскимъ постановленіемъ отъ 16-го с. м. предписывается, чтобы принадлежащіе къ милиціи 1833 года, находящіеся по своимъ домамъ, съ 10-го Января будущаго 1835 года поступили въ распоряженіе областныхъ Командировъ, для отправленія ихъ въ своиственные корпусы, гдѣ оныя дѣствительную службу отправлять должны. (*Dz. P.*)

Т У Р Ц І Я.

Константинополь, 25-го Нолбры.

Линійный корабль, недавно построенный на верфи въ *Гіо*, или въ *Гемлихъ* третьяго дня вошелъ въ нашу пристань. Вчера Султанъ отправился на палубу онаго для обозрѣнія.

— Недавно выѣхалъ отсюда Турецкій Майоръ *Асми Бей* въ *Вѣну*, *Парижъ* и *Лондонъ*, гдѣ имѣетъ порученіе обозрѣть военныя училища, и узнать ихъ образованіе, дабы по примѣру оныхъ можно было завести подобныя училища въ Оттоманскомъ Государствѣ.

— Нынѣшнее время года, по мѣрѣ своего продолженія имѣетъ благотворное вліяніе на состояніе здоровья. Морозная изва непрерывно значительно уменьшается. (*D. P.*)

И Т А Л І Я.

Римъ, 11-го Декабря.

Носится слухъ, что *Донъ Мигуэль* насъ оставить; Римскій воздухъ ему не благопріятствуетъ, и онъ намѣревается купить недвижимое имѣніе въ *Генуѣ* или въ *Ниццѣ*. Другіе говорятъ, что онъ отправится за Альпы для свиданія съ разными знатными особами. (*D. P.*)

Lordem admiralicyi, а Коммиссарзми тѣже: Сиръ *Г. Кокбурна*, Сиръ *И. Бересфорда*, Сиръ *Ч. Ровлея*, Лорда *Ашлей Коопера* и Пана *М. Fitzgeralda*; Jenerała *Lorda Ed. Sommerset*, Секретаремъ, а *P. Francis Bonhama*, magazynieremъ zbrojowni; Лорда *Granville Somerset* первымъ Коммиссаремъ лѣсовъ, зъ przydaniemъ mu на Коммиссарзми tego wydziału: Jenerała Сиръ *Б. Stefen-sona* и Пана *А. Milne*; Пана *Alexandra Baringa*, Dyrektoremъ mennicy; Сиръ *Е. Knatchbulla*, płatnikiemъ wojska; Лорда *Maryborougha* Jeneralnymъ Pocztmistrzemъ; Półkownika *Alexandra Percevala*, Podskarbinъ zbrojowni.

— *Standard* donosi, że Ministrowie zostali powołani do *Brighton* dla narady względemъ rozwiązania Parlamentu idla ułożenia stosowney odezwy. — *Spectator* zapewnia, iż w razie, gdyby po rozwiązaniu Parlamentu, nowe wybory nie wypadły w duchu administracyi, tenże samъ szrodekъ po raz drugi użytymъ zostanie; wątpi jednakъ, aby Pan *Peel* i Xiążę *Wellington*, chcieli w tej mierze przyjąć na siebie odpowiedzialność.

— W *Rathcormac*, w Irlandyi, gdy chciano wybierać dziesięć, przyszło znowu do krwawego boju. Żołnierze zabili 12 osób, a 8 jest ranionych; nie strzelano jednakъ pierwией, aż gdy uporni zaczęli rzucać kamieniami na войско.

Dnia 26.

Sir Robert *Peel* wprowadził się dnia wczorajszego z rodziną swoją do gmachu przeznaczonego na mieszkanie pierwszychъ Ministrów, przy ulicy *Downing-Street*.

— Lord *Melbourne* przybył do Londynu; natomiast wyjechał do *Ponsanger* Lord *Palmerston*.

— Jedna zъ газетъ czyni uwagę, iż w skutekъ ostatnichъ postanowień Korteżów hiszpańskich, dopiero teraz dozwolono pierwszy razъ po upływie latъ 11 notować papiery hiszpańskie na giełdzie londyńskiej. (*Gaz. Codz.*)

Н І Е М С К І Я.

Monachium, dnia 20 Grudnia.

Codzień spodziewamy się tu przybycia Hrabiego (teraz Margrabia) *Ficalho* i Jenerała *Bernardo da Sa-Bandeira* (wyniesionego teraz na dostojność Vice Hrabiego), jako Deputowanych, wystanychъ zъ Lizbony, mającychъ towarzyszyć Xięciu *Leuchtenberg*, w podróżъ do Portugalii. Według gazetъ Bawarskichъ, czynią jużъ honory Królewskie wspomnionemu Xięciu, i Monarcha naszъ przy stole familiynymъ raczyłъ spełnić toastъ zdrowia jego. (*Dz. P.*)

Dnia 24.

Król Jmć zezwolił, aby w Auszpurgu u Sw. Szczepana, założone było opactwo Benedyktynówъ zъ nowicjatemъ na 30 osób, których głównymъ przeznaczeniemъ ma byдъ zawódъ nauczycielski. (*Gaz. Codz.*)

Б Е Л Г І Я.

Bruxella, dnia 21 Grudnia.

Postanowienie Królewskie zъ dnia 16 b. m. nakazuje, aby milicye zъ klasy roku 1833, znajdujące się wъ domachъ swoichъ, oddane były dnia 10 Stycznia 1835 roku pod rozporządzenie dowódcówъ prowincyi, celemъ odesłania ichъ do właściwychъ корпусовъ, gdzie czynną służbę odbywać mają. (*Dz. P.*)

Т У Р Ц Я.

Konstantynopol, dnia 25 Listopada.

Okrętъ liniowy, nie dawno wybudowany na warsztatachъ wъ *Chio*, czyli *Ghemlik*, zawinął przedъ kilku dniami do tutejszego portu. Wczora udał się Султанъ na pokładъ jego, celemъ obejrzenia go.

— Niedawno wyjechałъ zъ тудъ Major Турецки *Asmi-Bey*, do Wiednia, Paryża i Londynu, gdzie ma zlecenie zwiedzić szkoły wojskowe, i obeznacъ się zъ ichъ urządzeniem, aby na wzórъ ichъ można założyć podobne szkoły wъ krajachъ ottomańskich.

— Teraźniejsza pora roku, wъ miarę postępu swego, ma dobroczynny wpływъ na stanъ zdrowia. Morowe powietrze ciągle znacznie się zmniejsza. (*Dz. P.*)

В Л О С Н Ы.

Rzym, dnia 11 Grudnia.

Слышавъ, iż Don *Miguel* wkrótce nas opuści; klima rzymskie nie służy mu, i zamysła kupić nieruchomośćъ wъ *Genui* lub *Nizzie*. Inni mówią, iż uda się za Альpy, celemъ rozmówienia się zъ różnemi znakomitemi osobami. (*Dz. P.*)